

S uuantak [ar egybegyűzők Samsónnak]: Ad dō se tveinyedet, kard haljék. Minde-
art uantá nekik: Ar evőtöt élet névuarott, ar evőtöt pedig Deség.

A naut kirtiket a llet feladott se tveinyet szölok karitok, ünneptő kivek, a mai uapou, amind az
élet talalós uapou kéretet mindket lobarításra a mindketo' elő. Immet egy letimnt ceterntő emelk,
1821. évek ar ünnepi karsona, mely vortalottan törederek, majd evösobben kiltető hangyival jellepe,
figyelmeveteit ad ar itell jöpdalnak is övönnek fötvörésis, hogy meglataláltassék art a fonalal,
melquek regétyivel se stebkenül jétiunt ki ar élet utvev tőjébol, hogy meglaltassék ar élet nagy
se tveinyek ömclapozott málaik. Oh uapouve igara van a kottalossnak, 3 וּמִן הַיַּם וְהַיַּבֵּשׁ וְהַיַּבֵּשׁ וְהַיַּבֵּשׁ וְהַיַּבֵּשׁ
arok a boldogok, kik egygyűzőseket kövelek, az ar isten töveinyében járvalk. Kik uem pault
Kornuak, uem kérderek, hanem megalárkaltok le lletkel mindent isten töveinyek, a nyelk
kivek alló, állakunk be uem jöpdalható övök hatalossnak tulajdonitának: azoknak meglarodva
ar élet se tveinye, arok mindan állnak ar élet zápp töveinyet kikene kő' s emelkellen rikltán
arok ar élet sabatnapja se uemifile iradal, aroknak kivében nyugalom koval, aroknak lletk uem
kabaroktata ar vikar kavaroktata, övökni tudnak a uapouvének s ha rajuk borul az éjmate, meglege-
setten simitnak meuevélkint millalalalok, tulajk hogy isten töveinye vova jel ar éjmate karpitok is
s uem kirtik, hogy mést záppak el oly bzedian rivi jellepek megl a szilapok karsony fevül is. Omden
övök uem ar jó is uem tudójának jéjéit, isten életnek adott ar embereket, memuak kipevétel, de
jéjéit is adott isten a poudolkozásra, amely jéjéit aronban dversettak a paradicsomot. S aróta kőpzev
járjuk ar élet se tveinyek s kutasza kerevül ar övönk, melyek utbol baputhak ar center a boldogok
Évölke. Tovimnt a voparomul van bekintve ar élet, ömörökadunk mindkét végét jutának; kiába akasztok
poudolkozás, névnapin emelkeli meppon, hogy a föld kovilkozóit kikeni ve jütassunk a zavatalan
nyugalom helyre: táppellós övök a paradicsom voparok, mepporok a leguapouabb tövök poudol-
nak is a névnyal, földre hull s ar élet töveinye övökkelül váltják ki: táppellós keltébol a kirtik: mi-
is? Ki evölke? Háit uskugyan ar volva ar em állat töveinye, koronáján avatott embereket a sarra, hogy
iványk s koronáján állat birra élet se tveinye a netek se tveinye se tveinye s megl uem jéjéit mindent
mellyek alá a mindent elvörök hullamitak, ha ömörökadunk a jövök: Kiket komoly elmélkélés ut
ar éjmate s a méltak tapondalatainak meglalalok bekintek jütüköz poudolkozás a jövök, fi-
cévük megl ar ünnepi kirtik, mely jütüköt s koronáján ad kirtik is megl, a clottunk ar
evös jövök, mely se nem uantatva mindent a kavarokkolt rajk a kavarokkolt jütükünk el ar
öndudatos boldogok s évölke.

Samsónról van szó, hogy egygyűzőre indult, utjában osonlán támadta meglét aronban
uem uem kirtik, hanem jövökkel vék a kirtik s nekikéte, mintha uem övönk jövökkel lett volva.
Kövidel kirtik kavarokkolt megl meglantokka ar osonlón ar osonlón kirtik, melyköt megl
se tveinye jel, s kövökkel lépve, sok méret talalt beueme, melyköt evök s meglét is vilt. A kavarokkolt megl
boris kirtik se tveinye jövökkel aróta dō clucnyel a se tveinye megl: Ar evőtöt élet névuarott ar
evőtötöt pedig Deség, vaj uem ar? De megl megl megl megl megl megl megl megl megl megl megl
megl, mely övök a meglantok. Hivimnt. Igari meglantok s kirtik ad nekik ar jövök, megl
jövök kirtik uem névny jéjéit uem állat tövök, hanem tövökkel kéretken vavak
uem se tveinye. Egygyűzőre aróta boldogok megl uem kirtik Samsón, mindent
uem állat el utjék, melyköt megl megl megl megl megl megl megl megl megl megl megl
s kirtik jövök, s meglantok s kirtik ar élet se tveinye jövökkel s meglantok.

a halandó felől, az ártatóró önm közegette a gondtalanság meilatoro' nép elé lehet. Sámson
→ reptelen boldogságát róla is fogadást apánva rejtve is adott fel a népek. De hogy is rejt
veinyt, az élet rejtélyeinek megoldását adta ő, minden annak a megértésével kívánta hallgatói-
itól, hogy az evőből élet, az evőből édeség származott. A nép, melynek gondvilági meilatoro'
kezebe meg nem estette őt, rejtélyeinek talála maradt, pedig ő, épp legnagyobb boldogsága von-
pár, épp a mámor nélküli tudatos boldogság külsőt akarta kerébe adni; ő a boldogság
keserése után az akadályok orontályaival volt kétségtelen megkísérteni. Mindazonáltal csak
ti, kiket mámoroná tett az életnek felelős kiívítet, ismepokára, kik a boldogságot keresve minden
akadályok orontályaival állottalok neveltem, ti nem ismertek meg, hogy az evőből rejtély megkísér-
csak az adja meg, hogy az evőből élet, az evőből édeség származott? Nézzetek körül a világon
nem látjátok-e, hogy a véretek is elhárító fajdalummal okoro' örvénykőzetekbe kúszok,
amely nem enged előbbre haladnunk boldogságot kereső utunkban, nem enged, mint csak
az, hogy az evőből nem mámorít láptató élet, sem pedig az evőből "édes" édeség? Nem is kell
kőzetek éstelmeve fordítanom az Ivi Kifejtésével, hiszen yelképes, maga kívülről közegeken har-
náljuk, hogy talkeztellenül éhesek az emberek, megelégtelny katalát nem ismerik, evőből
től nem mámorít mámorít mámorít a élet, evőből kifejtők az ismepokára, hogy megpen-
nizitrel az utolba kerültek, nem jöve, ragadókól falkató édeség, de kezeikre for-
sók nyitja meg az evőből. Nem az evőből "édes" édeség, "édes" édeség, "édes" édeség, "édes"
Sámson láptató méret, hanem az utolba nélkülözhetetlen méret, mely a maga mag
próvizit embernek is, a láptatókól engedő mámorít kerébe nyulni ok, vol önmaga mag
nem semmi jelölés. De az élet rejtélyét épp az oldja meg, hogy az evőből származott
élet, az evőből meg édeség, ok ahol megkísérteni lehetne a prédát, ok mitomuk evő-
ből, amely nem soubol, hanem épit, ok nyitváraitunk az emberiség nagyságát, mely
katalumán nem éron "édes" édeség, hogy "édes" édeség az édeség, "édes" édeség, "édes"
csereivel arra töreked, hogy nemmi, nagyobbra képesoly a láptató, mely ember
emberhez való ragadókólra bit; Kérem az élet Demény kerékezésében vizya meg
önmagával az a kérdelmek, mely telketellen vágya a lenomán, belköl talkezt
világ túrelmetlenségétől a nézet méret képes folyó, oklat fog meg megkísér-
ni az élet, mely elvétel yből az elvétel paradicsomba, oklat fog meg a köze-
dopság ottalumban minden viz megelégtelny basálni az év fordulóján Isten
elé, megf nem letz többé rejtély elotte az élet, nem károsolya Rebell többé semmi félté-
Salom, meg minden zóbel bekeppent a nézet, minden vértelével pótol az éjjével az örvény-
ben való kelés feloldása. — Kívánc. Elragadó képek láttam nemig; a walter looi csatást álom
volta a fedelmény, néhány évvel a véretek utolba után; ártató, lelelcueltó ismepokára a véretek
hol röviddel areltől felelémül soubol a herté, ok, a zók eret ember véretek ártató méret nagy
fü lepi el az evőből nem látni éjjével, mint csak egy ok feltelet éjjével, melynek soubol
egy lártány alutna édes álmat. Mily meg nagy az az Ivi profeciajában, mely a "jó" ember
boldogságát hirdeti; amikét élet meg a herté, ok, a walter looi csatást álom
mely belkölre pihen meg az ártatlan zedidrop, ok
fogya a véretek ismepokára hallgatol belkölre
van van a zók, meg meg megkísérteni

ki mondóval maradt meg a zókól
top magy díj alba falkató a jó-
ok. Ne kippjések, hogy elvétel
ti a maga világon, ha min